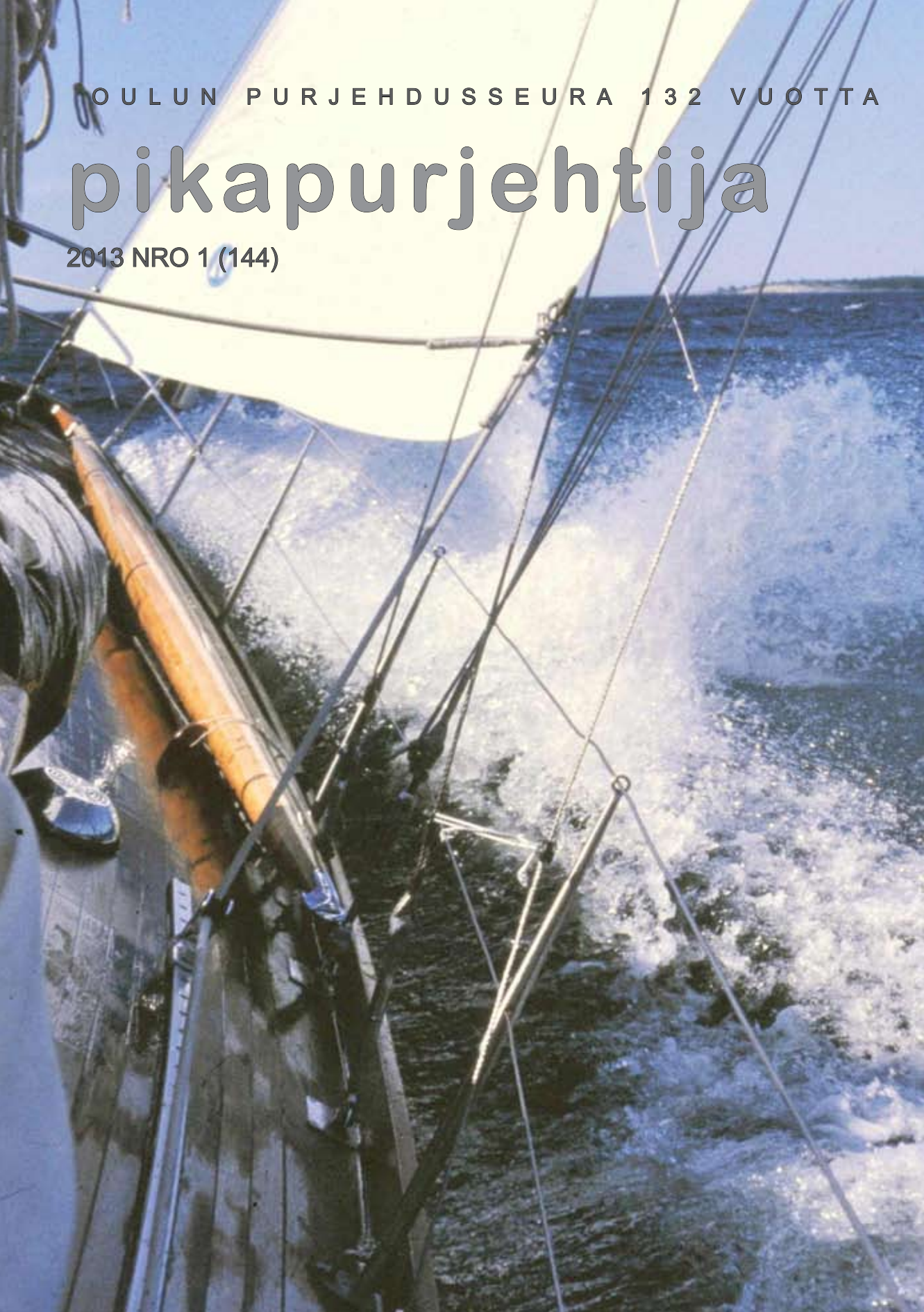

LOULUN PURJEHDUSSEURA 132 VUOTTA

pikapurjehtija

2013 NRO 1 (144)

kalasta puhtaasti parasta

www.hatala.fi

Löydät meidät myös
Facebookista.

Norjan
lohi
8 tunnissa
vuonolta
fileeksi!

PIKAPURJEHTIJA 2013/1

ISSN 0357-993X

Oulun Purjehdusseura ry:n tiedotuslehti

Lehti ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Julkaistavaksi tarkoitettun aineiston voi toimittaa seuran postiosoitteeseen tai sähköpostilla vastaavalle päätoimittajalle.

Pikapurjehtija on jäsenille ilmainen, seuran kuulumattomat voivat tilata lehden maksamalla kannattajajäsenmaksun seuran tilille Sampo Pankki 800012-78954913

Hallinto

Heikki Laitinen, kommodori

puh: 0440 662551

etunimi.sukunimi(at)ouka.fi

Jukka Feiring, varakommodori

puh: 0400 586528

etunimisukunimi(at)gmail.com

Timo Karsi, sihteeri

puh: 041 4365758

etunimi.sukunimi(at)mbnet.fi

Jyri Kotilainen, junioriasiat

puh: 045 6790790

etunimisukunimi(at)gmail.com

Matti Taskila, taloudenhoitaja

puh: 040 5266416

etunimi.sukunimi(at)pp.inet.fi

Jari Pakaslahti, jäsen- ja venerekisteri

puh: 040 8443426

etunimi.sukunimi(at)gmail.com

Henrik Oja, varustemyynti

puh: 0400 284288

etunimisukunimi(at)yahoo.com

Kannen kuva: Ilmo Hassinen

Vuoden 1986 Gotland Runt kisasta, jossa olin mukana miehistössä historiallisessa puuvenesarjassa "klass Trä". Vene oli "Anna-Maria" Helsingin moottorivenekerhosta.

Toimikunnat

Kilpailulautakunta

Timo Karsi, puheenjohtaja

puh: 041 4365758

etunimi.sukunimi(at)mbnet.fi

Koulutus ja valmennus

Timo Karsi, koulutuspäällikkö

puh: 041 4365758

etunimi.sukunimi(at)mbnet.fi

Katsastuslautakunta

Jukka Feiring, puheenjohtaja

puh: 0400 586528

etunimisukunimi(at)gmail.com

Majaisäntä

Mauri Kangasluoma, majaisäntä,

ympäristövastaava

puh: 0400 895805

etunimi.sukunimi(at)elisanet.fi

Ympäristöasiat

Mauri Kangasluoma

puh: 0400 895805

etunimi.sukunimi(at)elisanet.fi

Jäsen- ja venerekisterit

Jari Pakaslahti

puh: 040 8443426

etunimi.sukunimi(at)gmail.com

Edustukset:

SPV:n hallitus: Sampo Valjus

Röyttätoimikunta: Mauri Kangasluoma

Telakkasäätöön hallitus: Heikki Laitinen, Leo Hahtonen, Jouko Soilunaho ja Kari Ukkola

Hallinto ja toimitukset vuonna 2013	3
Sisällysluettelo	4
Kommodorin kantilta <i>Heikki Laitinen</i>	5
Tapahtumia	6
Telakkasäätiön kuulumisia <i>Matti Taskila</i>	7
Vanhus ja meri <i>Ilmo Hassinen</i>	9-12
Bottnia Eskader 2012 <i>Pekka Elomaa</i>	13-25
Sailingteam Oulu kuulumisia	26-31
Matkaraportti: Lili ja Selma PM-kisoissa <i>Lili ja Selma muistelevat tapahtumia</i>	32-33
Vesiliikuntakeskus ja 300 veneen pienvenesatama toteutetaan Toppilansalmeen - Veneilyseurat operaattoreiksi <i>Jyri Kotilainen</i>	34-35

Kommodori Heikki Laitinen 60 vuotta

Kommodorimme Heikki Laitinen juhli merkittävää välietappiaan 22. maaliskuuta. Oulun Purjehdusseura myönsi Heikille hänen ansioistaan Purjehdusseuran kultaisten ansiomerkin, jonka järjestysnumero on 11.

Julkaisija: Oulun Purjehdusseura ry

Ulkoasu: Nettiopus / Kari Avikainen 0400 923 739 nettiopus@gmail.com

Paino, sidonta ja postitus: Joutsen Median Painotalo Oy, PL 52 (Lekatie 4), 90101 OULU

Kommodorin kantilta

Purjehdusseuran 132. toimintavuosi on käynnistynyt perinteiseen tapaan. Johtokunnan kokouksien lisäksi on tehty hiihtoretki Röyttään ja käyty teatterissa katsomassa Kauppatrustajan kuolema. Pääroolissa purjehtijakollega Risto Tuorila. Suosittelen varaamaan kalenteriin niille, jotka eivät vielä ole käyneet.

Suuret suunnitelmat ovat edenneet taas askelen. Toppilan tulevan vesiliikuntakeskuksen toimijoiksi on valittu oululaiset purjehdusseurat OM, OPS ja OTPS nimellä Oulun Meripalvelut - veneilyseurojen yhteenliittymä. Vaikka kaupungin taloudellinen tilanne näyttää entisestään tiukkenevan, on Toppilan uuden sataman rakentaminen enemmänkin kiinni asuntorakentamisen alkamisesta. Kun rakentaminen alkaa, rakentaa kaupunki tarvittavan infran. Seurat hoitavat sataman palveluiden, laiturit jne. rakentamisen kuten Hietasaaressakin on tehty. Kaupungin osuutta tarvitaan juniori- ja kilpapurjehdustoimintojen rakenteiden aikaansaamiseen.

OPS:n ja OM:n välinen yhteistyö on jatkunut tiiviinä Telakkasäätiössä. Tässä lehdessä on telakkamestarin artikkeli toiminnasta. Johteenpookin vuokraustoimintaa hoitavat nyt Reino Aula ja Timo Karsi. Markkinointia tehostetaan ja tiedot tulevat nettisivuille sopiviin kohtiin, kuten saunatilat.fi, kokouspaikat.com jne.

Ne meistä, joiden kännykännumero on seuran suuntaan ajan tasalla, ovat saaneet useita viestejä ajankohtaisista tapahtumista. Käytäntö on osoittautunut toimivaksi. Kännykkä tavoittaa useammin kuin esimerkiksi nettisivulla käyminen. Sähköpostiosoitteisto puolestaan on ollut hatara.

Tässä lehdessä on artikkeleita veneilyn mahdollisuuksista. Ilmo Hassisen teksti valottaa ikäkysymystä tutkimustietoon perustuen. Ikä ei ole este varsin merkittävilläkään purjehdussuorituksille! Seuran ikäjakauman vinoutuminen vanhempaan suuntaan ei tässä mielessä olekaan yksinomaan rasite.

Elomaat kiersivät Bottnia eskaaderin mukana viime kesänä Ruotsin puolen saaristoa. Toivottavasti lukijoissa syntyy kipinää suunnata sinne ensi kesänä. Rannikkoreitti on varsinkin Ruotsin puolella houkutteleva ja suojaisakin.

Junioripurjehduksesta on lehdessä kerrottu laajasti sekä sanoin että kuvin. Tapahtumia on ollut niin kotimaassa kuin ulkomaillakin.

Kauden merkittäviä tapahtumia tulevat olemaan vuosikokous 8.4.2013, lipunnosto ja toivottavasti myös kevättori 4.5.2013 sekä kauden avajaiset Röytässä 8.6.2013.

Kilpailujärjestäjinä toimimme 15.6.2013 – Keskiyön purjehdus, 26.6.2013 Oulu ranking 2, Lightning ranking 27.-28.7 ja 24.8.2013 Varjakkapurjehdus.

Tervetuloa mukaan ja suotuisia tuulia alkavalle purjehduskaudelle 2013!

Oulun Purjehdusseuran vuosikokous

**pidetään Joutsenmedian tiloissa, Lekatie 4,
maanantaina huhtikuun 8 päivänä, klo 17.30 alkaen.**

Käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kahvitarjoilu

Tervetuloa!

Johtokunta

OPS.n ja OM.n yhteinen lipunnosto järjestetään lauantaina 04.05.2013 klo 12.00.

Tilaisuuden yhteyteen on tarkoitus järjestää perinteiseen tapaan ”Kevättori”, jossa seuran jäsenillä on mahdollisuus myydä käytöstä jääneitä veneilytarvikkeita. Myös alan yrityksiä ja muita yhteisöjä kutsutaan mukaan.

STO järjestää suuhun pantavan myyntiä toiminnan tukemiseksi ja kauden ensimmäinen kisa käydään kelien ja jäiden sallimissa rajoissa edustalla.

Tervetuloa koko perheen tilaisuuteen!

Johtokunta

Kauden avajaiset järjestetään perinteisesti Iin Röytässä majallamme lauantaina 8.6.

Riku Isohätälä on luvannut saapua loihtimaan kalaherkkuja syödäksemme.

Aloitamme kuitenkin talkoilla n. klo 11 aikaan. Puut pitää saada vajaan ja tarkkakätisiille on luvassa ikkunapuitteiden uudelleen maalausta. Ruokailu alkaa n. klo 14 tilanteen mukaan. Saunassa toki käydään ensin.

Tervetuloa tähänkin koko perheen tapahtumaan!

Johtokunta

Telakkasäätiön kuulumisia

Telakkasäätiön hallitus:

puheenjohtaja: Reino Aula OM,

sihteeri: Eero Karhunen OM

taloudenhoitaja: Mirja Jokikokko

jäsenet OPS:

Heikki Laitinen, Leo Hahtonen, Kari Ukola ja Hannu Pajunen

jäsenet OM:

Pekka Aho, ja Juha Kinnunen

Vastuullisena telakkamestarina allekirjoittanut ja toisena telakkamestarina on Juntusen Jarkko OM:stä.

Orastavan kevään merkit ovat ilmassa.

Veneilijät ovat jo käyneet pudottelemassa lumia veneiden pressujen päältä. Siitä se kausi pikku hiljaa käynnistyy.

Säätiö on investoinut uuden, käytetyn traktorin, telakan käyttöön. Vanhassa alkoi tulla käyttötunnit täyteen. Traktori on kokoluokkaa edeltäjäänsä isompi. Kesäksi säätiö palkkaa kaksi henkilöä työllistämistuella. Kesällä on tarkoitus mm. oikaista

F –laiturin kansi. Samoin jatketaan B –laiturin aisojen korjausta ym. ym.

Laituripaikkojen hintoihin tuli viiden prosentin korotus. Telakointimaksut pysyvät ennallaan.

Veneiden laskuista tulee huhtikuun aikana ilmoitus Telakkasäätiön sivuille ja ilmoitustaululle.

Telakkasäätiön uusi nettiosoite on www.telakkasaatio.fi.

Vartiovuorot tulee varata 4 – 31.5 välisenä aikana. Varauskansio laitetaan vartijakopin käytävälle 4.5 klo. 12.00, perinteitä noudattaen. Vartiointivollisuus ei koske 70 vuotta tai yli täyttäneitä.

Toivotaan hienoja veneilykelejä tulevalle kesälle.

Matti Taskila

Telakkamestari

Kuvassa: Telakkatalvi Johteenpookissa

EDELLÄKÄVIJÄ

On vain yksi edelläkävijä.

Osaaja, jonka ammattitaitoon luotetaan.
Otimme 20 vuotta sitten ensimmäisenä
Oulussa käyttöön Cerec-menetelmän.
Yli 20.000 keraamista täytettä ja kruunua
on valmistettu. Saavutus pioneeriltäkin.

Varaa aikasi (08) 535 8300

www.gallerianhammaslaakarit.fi

GALLERIAN HAMMAS LÄÄKÄRIT

Uusikatu 23, 4. kerros, Oulu, puh. (08) 535 8300

SUURET TEKIJÄT PIENISSÄ PAIKOISSA

VALOA JA
SÄHKÖÄ JO YLI

100

VUOTTA
OULUN
SEUDULLE

Yli sata vuotta valoa ja palvelua

 Hammarin Sähkö Oy

Suomen vanhin sähköliike

Vanhus ja meri

Purjehduksen rasittavuus ja terveysvaikutukset

Ikä ja kilpailumenestys

Purjehduksen fyysisyys

Satunnaisen rantahietikolla paistattelevan auringonpalvojan mielestä purjehdus on varmaankin leppoisaa ajankulua vähissä vaatteissa ja purjehduskilpailun seuraaminen yhtä ikävyyttävää kuin ruohon kasvamisen tuijottaminen, mutta siinä tapauksessa hän tuskin tuli seuranneeksi vuoden 2012 olympia-purjehdusten televisiointia Weymouth'ista ja Portland'ista.

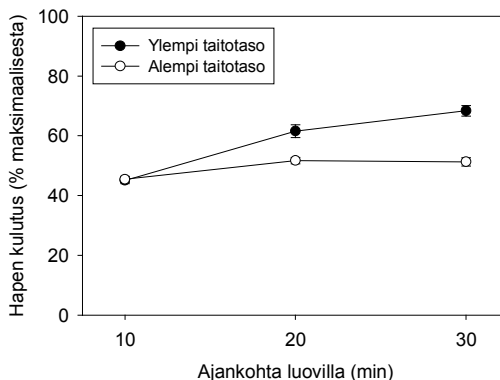
Ratakilapurjehdus kevytveneessä ja köliveeneessäkin on ainakin kovassa tuulessa kovin fyysistä puuhaa. Pitkät matkapurjehduskilpailut - vaikkapa VOR kisat maapallon ympäri - tuovat kuvioon vielä viikkojen ja yhteensä kuukausien pituisen stressin, mikä onkin ihan toinen juttu.

Strategia taktiikka ja venevauhti ovat ratkaisevia kaikessa kilpurajehduksessa, mutta jollapurjehduksessa merkittäväksi nousee miehistön ja perämiehen kestävyyskunto ja lihasvoimat, kun purjehtijat joutuvat vastaamaan veneen ja purjeiden asentoa poikkeuttaviin voimiin ja hallitsemaan niitä.

Jollapurjehduksen fyysisistä vaatimuksista on julkaistu tieteellisiä koesarjojakin (Castagna & Brisswalter, 2007). Yhden miehen jollassa perämies joutuu tuottamaan oikaisumomentin, joka kumoaa purjevoimien kallistavan komponentin. Roikkumaremmien käyttäminen merkitsee pitkäkestoista staattista lihastyötä, joka rasittaa erityisesti nelipäisiä reisilihaksia (*m. quadriceps femoris*, "etureisi") ja vatsalihaksia mutta myös yläraajoja, joilla hallitaan purjetta jalusta kiskomalla. Laserpurjehtijoilla suoritettavat mittaukset ovat osoittaneet voimia, jotka ovat 15-77 % maksimaalisesta tahdonalaisesta supistusvoimasta reisissä (166-843 Newton) ja 13-90 % tahdonalaisesta supistusvoimasta hauislihaksessa (43-289 Newton) tuulen voimakkuudesta riippuen.

Tämän ruumiillisen työn vaikutuksia hengitysvolyymiin, sydämen syketaajuuteen ja hapenkulutukseen jollapurjehduksen aikana on myös tutkittu.

Kun mittauksia suoritettiin tasokkaiden Laser-purjehtijoiden ryhmässä (ikä 21 ± 3 v), tämä staattinenkin lihastyö osoittautui melkoisen aerobiseksi (happea tarvitseväksi), kun sitä mitattiin lisääntyneenä hapenkulutuksena luovilla, jolla tehtiin vastakäännös 2 min välein.

Kuva 1. Laser-purjehtijoiden hapenkulutus luovilla, jolla tehtiin vastakäännös 2 min välein. (Castagna & Brisswalterin mukaan).

Menestyneemmillä purjehtijoilla hapenkulutus oli 10 min kohdalla 45%, 20 min kohdalla 61% ja 30 min kohdalla 68% maksimaalisesta. Alemman suorituskyvyn omaavilla hapenkulutus ei luovin edistyessä juurikaan noussut (Kuva 1) Hengityksen lisääntyminen oli verrannollinen hapenkulutukseen, mikä merkitsee sitä, että maitohapon kertyminen oli vähäistä, mikä puolestaan todennäköisesti johtui tiuhasta vastakäännösten tekemisestä, niin että lihasten verenkiertoa haittaava supistus keskeytyi riittävän usein. Itse asiassa etureiden lihasten verenkierto vain hidastuu mutta ei kokonaan esty jatkuvassakaan supistuksessa. On todettu, että remmeissä roikkuessa noiden lihasten hapenkulutus saattaa nousta 50 %:iin kokonaiskulutuksesta. Veren happamuuden lisääntyminen (maitohapon tai hiilidioksidin ansiosta) on hengityskeskusten voimakas stimulaattori ja aktivoi hengitystä enemmän kuin happipitoisuuden lasku. Aikaisemmassa jollapurjehtijatutkimuksessa olikin havaittu hengityksen lisääntyvän suhteessa enemmän kuin hapenkulutuksen, mikä seikka tulkittiin

maitohapon kertymisen aiheuttamaksi, joskin tuossa tutkimuksessa vastakäänökset eivät sisällyneet protokollaan.

Sydämen syketaajuus samojen havaintoaikapisteidensä (10, 20 ja 30 min) kohdalla oli 65 %, 73 % ja 79 % maksimaalisesta, joka oli 192 ± 4 /min. Energiankulutus samoissa olosuhteissa nousi taitavilla purjehtijoilla korkeammaksi kuin vähemmän taitavilla, joten tasoero näkyy siinäkin, kuinka perämies työskentelee. 12 m/s tuulella syke nousi jopa 85%:iin maksimista. Tämäkin tulos painottaa sitä, että menestyminen vaatii työtä.

Koska kevytveneessä miehistö kehollaan tuottaa oikaisumomentin veneen pystyssä pitämiseksi, pituudesta luulisi olevan hyötyä painopisteen saamisessa kauas sivulle. On kuitenkin todettu, että ainakaan *Finn*-jollassa pituudesta ei ole etua, koska pitkät ovat usein hoikkia eivätkä lihasvoimat riitä. Vain rotevuutta ja painoa on *Finn*-jollassa oltava tarpeeksi, ja 90 kiloa pidettäneen miniminä.

Ratapurjehdus jollaluokissa käy vaativissa olosuhteissa hyvinkin aerobisesta kestävyys-harjoituksesta, joten menestyminen edellyttää sekä lihasvoimaa että kestävyyttä. Erityisesti viimeksimainitun harrastamisella tiedetään olevan suotuisia terveydellisiä vaikutuksia kuten leposykkeen lasku ja "hyvän" HDL-kolesterolin lisääntyminen ja "pahan" LDH-kolesterolin lasku.

Kyllä purjehdus käy urheilusta ja purjehdus-seurat urheiluseuroista!

Viikkoja kestävillä kilpapurjehduksilla on riskinsä

Uppsalan yliopistossa tehtiin laaja tutkimus (*Branth, y.m., 2007*) pitkäkestoisen purjehdus-kilpailun terveysvaikutuksista "*ASSA Abloy*" (Ruotsi) ja "*Djuice Dragons*" (Norja) -veneiden miehistöillä *Volvo Ocean Race 2001-2002* maailmanympäripurjehduksen neljällä ensimmäisellä etapilla (Southampton → Kapkaupunki → Sydney → Auckland → Rio de Janeiro).

Koehenkilöiksi valittiin 24 ammatti-purjehtijaa, joissa testattiin pitkän, viikkoja kestävä stressin vaikutuksia verenkierto-elimistöön sekä rasva-aineenvaihduntaan ja ns. metabolisen oireyhtymän syntyyn. Metabolinen oireyhtymä, johon kuuluu mm. elimistön insuliinivasteen heikkeneminen, on mm. II-tyypin sokeritaudin riskitekijä.

Miehistö tutkittiin perusteellisesti ennen purjehduksen alkua sekä osataipaleiden 1,2 ja 4 jälkeen maissa. 24:stä alussa mukana olleesta vain 16 osallistui kaikkiin kokeisiin. Heidän keski-ikänsä oli 36.5 ± 7 vuotta.

Kysymyksessä oli säännöllisesti kuntoillut ja harjoitellut joukko, ja kuntoilua jatkettiin välisatamissa oleskelujen aikana viisi tunnin sessiota viikossa. Näihin sisältyi sekä kestävyys-että lihasvoimaharjoituksia.

Ravinto merellä oli standardoitu ja keskimäärin 4700 kcal päivässä, josta hiilihydraatteja 57 %, rasvaa 30 % (josta tyydyttynyttä 15 % ja tyydyttymätöntä 15 %), proteiinia 13 %. Tämä vastaa terveellisenä pidettyä Välimeren dieettiä, joskin ruoanvalmistuksessa käytettiin paljon kylmäkuivattuja tarveaineita. Alkoholia ei merellä nautittu. Välisatamapysähdysten aikana päivittäinen energian saanti oli 3100 kcal, ja ruokavalio tuolloinkin vastasi Välimeren dieettiä.

Ensimmäisellä etapilla purjehtijat menettivät painoa keskimäärin 4.5 kg mutta saivat kilpailun jatkuessa siitä takaisin 2.1 kg. Tilanteen teki mielenkiintoiseksi se, että suurin osa (1.2 kg) palautuneesta kudossmassasta oli rasvaa, kun taas proteiinimassa laski 0.6 kg. Mittauksissa käytettiin bioimpedanssilaitetta, joka pystyi erottamaan veden, rasvakudoksen, proteiinimassan ja rasvattoman ruumiinpainon. Vaikka kokonaispaino laski, rasvamassa lisääntyi ja myös vaihtoi paikkaa. Rasvakudos lisääntyi nimittäin keskivartalolla mutta väheni muualta. Keskivartalolihavuutta pidetään eräänä tyyppi II diabeteksen riskitekijänä.

Verenpaine nousi neljän ensimmäisen etapin aikana, samoin leposyke. Veren rasvoissa pantiin merkille, että neutraalirasvojen (triglyseridien) ja HDL-lipoproteiinin suhde (TG/HDL) nousi, mitä pidetään verisuonitaudin riskitekijänä. Stressihormoni kortisolin pitoisuus ei muuttunut, vaikka sitä pidetäänkin eräänä keskivartalolihavuutta lisäävänä tekijänä. Insuliinin pitoisuus nousi vaikka verensokeri ei muuttunut. Tämän tulkittiin heijastavan elimistön insuliinivasteen huonontumista, minkä tiedetään liittyvän metabolisen oireyhtymän ja siihen kytköksissä olevan tyyppi II sokeritaudin kehittymiseen.

Miten koetuloksia pitäisi tulkita?

Purjehdus on hauskaa ja terveellistäkin, kunhan siitä nauttii kohtuullisissa, harjoitusta muistuttavissa annoksissa - erityisesti silloin, kun valmentautumiseen kuuluu muutakin kestävyysharjoittelua. Sen sijaan ylläpitävät, viikkoja ja kuukausia kestävät yhtäjaksoiset rupeamat kilpailutilanteissa aiheuttavat elimistössä muutoksia, joita ei voi pitää erityisen suotuisina. Pitkäkestoinen stressi ei ole erityisen terveellistä edes purjehtiessa.

Ikä, purjehdus ja kilpailumenestys

Kilpapurjehduksessa iästä puhutaan harvoin - korkeintaan silloin, kun iäkäs on sattunut menestymään. Tämä on luontevaa, koska useimmissa urheilulajeissa huippusuoritukselle on edellytyksenä vuosien saatossa hankittu kokemus, tieto, psyykkinen kypsyys ja fyysinen kunto, kunnes vanhuuden vaivat alkavat.

Ikämieskilpailujakin on olemassa. Finnish Laser Association järjestää "masters" kisoja neljässä ikäryhmässä: 35-44, 45-54, 55-64 ja yli 64 vuotta. International Lightning Class Association järjestää ainakin Masters EM kisoja, jossa perämiehen on oltava yli 55-vuotias ja miehistön ikäsumman vähintään 130 v. Kōliveneluokissa ikäkausisarjat ovat harvinaisia.

Eräs tapa tarkastella iän vaikutuksia kilpailumenestykseen on tutkia olympialaisten kultamitalistien ikäjakaumaa, sillä mitalistien purjehdukselliset ansioluettelot ovat kaikkien saatavilla internetistä. Tässä tarkastellaan vain kōliveneluokkia. Ne tulevatkin jäämään historiaan. Vuoden 2016 olympialaisissa Rio de Janeirossa ei nähdä enää kōlivenkeitä.

5.5-M luokassa, joka oli olympialuokka vuosina 1952-1968, kultamitalisti-perämiesten iän mediaani oli 39 vuotta. Heistä vanhin oli 59-vuotias (aloitti purjehduksen vasta 45-vuotiaana) ja nuorin 25-vuotias. *Louhi*-luokassa, joka oli olympialuokka vuosina 148-1972, kultamitalisti-perämiesten iän mediaani oli 43 vuotta. Heistä vanhin oli 53-vuotias ja nuorin 20-vuotias. *Soling*-luokan kultamitalisti-perämiesten iän mediaani oli 36 vuotta. Heistä vanhin oli 46-vuotias ja nuorin 30-vuotias. *Star*-luokassa (olympialuokkana vuosina 1932-1972 ja 1980-2012) kultamitalisti-perämiesten iän mediaani on 37 vuotta. Heistä vanhin oli 49-vuotias ja nuorin 23-vuotias.

Siis kōliveneluokissa kultamitalistien ikähaarukka on melkoinen: 20-vuotiaasta 59-

vuotiaaseen, eikä näiden neljän tarkastellun veneluokan välillä ole suuria eroja. Star lieenee kōliveneluokista fyysisesti vaativin valtavan purjepinta-alansa vuoksi, ja sitä purjehditaan kuin kevytvenettä, mutta siitä huolimatta menestyneet miehistöt eivät ole sen nuorempia kuin muissakaan luokissa.

Hyvin menestyviä ikämiespurjehtijoita löytyy edelleenkin. Vuonna 1923 syntynyt *Stuart H. Walker* (Annapolis, MD., U.S.A) on kilpapurjehduksen elävä legenda *Soling*-luokassa. Hän mm. toimi Acapulcon olympiapurjehduksissa v. 1968 USA:n joukkueen meteorologina, vaikka on siviiliammatiltaan lastentautiopin professori. Hän kilpailee edelleen ja voittaa Soling-luokan kilpailuja sekä USA:ssa että Euroopassa, vaikka ikää on jo 89 vuotta. Hän harmittelee vain sitä, että purjehdus *International 14* huippujollassa ei enää onnistu. Hänet tunnetaan myös purjehduksen opaskirjojen tekijänä. Hän on julkaissut kymmenen kirjaa taktiikasta, strategiasta, säästä ja purjeiden virityksestä sekä kirjoittaa edelleen taktiikka- ja strategia-artikkeleita mm. *Sailing World*-lehteen.

Ehkä pisimpään kilpailu-uraan yltänyt menestynyt olympia- ja MM-tason purjehtija on tanskalainen *Paul Elvstrøm*, joka voitti ensimmäisen olympialaisen kultamitalinsa 20-vuotiaana *Firefly*-jollaluokassa vuonna 1948 ja kasvatti sittemmin kultavarantoansa *Finn*-jollaluokassa vuosina 1952, 1956 ja 1960. Vielä 57-vuotiaana vuonna 1985 hän ylsi MM-pronssimitalille *Tornado*-katamaraaniluokassa yhdessä tyttärensä Trinen kanssa.

Kuva 2. 39-vuotiaana vuonna 1952 kultamitalin 5.5-M luokassa voittanut *Britton Chance* kilpailee 59-vuotiaana perämiehenä jollaluokassa "Parent and Child"-kisassa Barnegat Bay'lla (Mantoloking, N.J.) syyskuussa 1972. (Kuva: Ilmo Hassinen)

Aivan hiljattain saatoimme lukea, että tapaninpäivänä 2012 alkaneessa, tunnetusti vaativassa Sydney-Hobart avomerikilpailussa Tasmanian merellä toiseksi tuli 85-vuotias Syd Fischer veneellään *Ragamuffin-Loyal*.

Purjehtijoiden elämänodotetta ei harrastus tunnu ainakaan lyhentävän: Vuonna 1952 Helsingin olympialaisissa 5.5-M luokassa kultamitalin 39-vuotiaana voittanut *Britton Chance* (Philadelphia, PA, USA) kuoli 97-vuotiaana marraskuussa 2010. Hän työskenteli biokemian ja biofysiikan tutkijana Pennsylvanian yliopistossa viimeiseen asti.

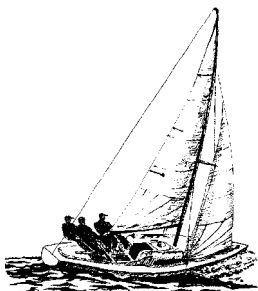
Vanhenemista ja ikääntymistä pidetään joskus hieman eri asioina. Vanhenemisen nopeus on meillä kaikilla sama, mutta ikääntymisessä saattaa olla eroja. Näyttää siltä, että ikävuodet sinänsä eivät ole este menestymiselle purjehdusurheilussa.

Viitteet

Castagna O, Brisswaller J: Assessment of energy demand in Laser sailing: influences of exercise duration and performance level. Eur J Appl Physiol. 99:95-101 (2007)

Branth S, Rönquist G, Stridsberg M, y.m.: Development of abdominal fat and incipient metabolic syndrome in young healthy men exposed to long-term stress. Nutr Metab Cardiovasc. Dis.17:427-35 (2007)

URL:http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Olympic_medalists_in_sailing

**NYT NÄYTTÄVÄT LOKIKIRJAT
EDULLISESTI!
hintaesimerkkejä**

**A5-KOKO, KULLATTU NIMI 15,00€
A4-KOKO, KULLATTU NIMI 20,00€**

**LISÄHINTAAN 5,00€ NYT MYÖS
VENEEN NIMI KULTAUKSENA
KIRJAN KANTEEN!**

**puh. 0400-923 739
nettiopus@gmail.com
www.nettiopus.fi**

Zana

15.25 sammutettiin moottori – vain hetki rauhallista ja mukavaa menoa. Ilta tyyntyi ja aurinko tuli esiin pilven takaa. Hento vire kuljetti vielä meitä, kunnes Svalens grundin jälkeen tuuli loppui kokonaan. Matalalta lännestä paistava aurinko lämmitti vielä ja kiillotti rasvatyynen merenpinnan sellaiseen loistoon että ei tiennyt liukuiko vene taivaan vai veden halki, olisi ollut synty käynnistää moottori. Nautimme hieman evästä kaikessa hiljaisuudessa, ketään muuta ei enää ollut näköpiirissä, Zana oli turvannut matkaamme jo lähes 60 mailin verran ja jatkoi viivyttelystä kohti määränpäättä. Kun olimme täydestä sielustamme nauttineet tästä kauneudesta, käynnistimme anteeksipyydellen moottorin klo 18, sillä matkaa Svinöraan oli vielä, ja olihan sitä loorassa istuttu sille päivää hyvä tovi.

Olsvensakallenin kohdalla s/y Suvituuli liukui lännen puolelta ohitsemme hyvää matkavauhtia ja keula kohti Svinöraa. (65°19',90N 21°39',40E)

Matkaa taittui kaikkiaan 90 mpk ja rapiat kun oltiin perillä eskaaderin lähtösatamassa.

10.7. Svinöra; oli virallinen ilmoittautumispäivä, kaikki saivat Piteå kassin täynnä mielenkiintoista tietoa alueesta.

Satama-allas täyttyi ääriään, paikoitellen jopa pohjaa myöten venekunnista, isot veneet kiinnittyivät suosiolla ulkopuolelle. Arvovaltaiset kaupungin edustajat toivottivat osallistujat tervetulleiksi ja lausuivat viralliset avajaissanansa joiden päälle nautittiin paikallista ”pyttipannua ilman sattumia” makean puolukkahillon ja maidon kera – ulkoilmassa kaikki maistuu aina! Ilta meni mukavasti elävän musiikin, tanssin ja seurustelun merkeissä.

Hyvin nukutun yön jälkeen haimme keulakannelta aamun 11.7. lehden ja tuoreen leivän aamukahvipöytäämme kuten muutkin, hieno huomionosoitus järjestäjiltä.

Miellyttävästi alkaneen päivän ohjelmaan kuului kaupunkipäivä Piteåssa, vene ja bussikuljetukset oli hyvin järjestetyt. Ostospäivän tärkein hankinta oli kunnolliset karttalehdet reittimme varrelta (ruotsalaisten logiikka siinä kirjamallisessa karttasarjassa ei kerta kaikkiaan suomalaiselle aukea), ne ovat täällä selvästi halvempiäkin kuin kotimaassa. Saunailta vielä ilmapassa maisemasaunassa laiturinnokassa niittasi päivän mukavasti pakettiin.

12.7. kipparikokous oli klo 9:00, tätä tapaa tultaisiin noudattamaan koko eskaaderin ajan. Ensimmäinen legi Kluntarnaan (65°27',60N 22°36',36E) oli eskaaderin pisinpiä, 38,6 mpk. Tuulta oli 12.7. vain 2-3m/s - 17.00 pläkä ja kone käyntiin, pääsimme avoimille vesille Orrskärsudden jälkeen, taivas kirkastui koillisesta ja hentoinen tuuli rupesi viriämään ja juuri oikeasta suunnasta – saatoimme jo kiikaroida mastoja Kluntarnan satamassa. Purjeet ylös ja ukko kannelle spinaakeria virittämään varustajan kannustaessa ystävällisin äänenpainoin: "Ei tässä enää kannata, ajetaan vain nopeasti satamaan!" Tuuli kehittyi oikein sopivaksi pallokaan käsittelyn harjoittelukeliksi. Ilta-auriongon säteiden saattelimina saimme vielä tunnin nauttia matkasta ennen kiinnittymistä viimeisenä ja onnellisina isojen veneiden kylkeen Kluntarnan laiturissa. (Tätä kirjoittaessani saan lukea varustajan lokikirjamerkinnän: "Loppumatka spinaakkerilla! Huippu juttu!") Kiinnitystapa täällä on peräankkuri, laituriiin päästäksemme jouduimme kulkemaan 4 muun veneen kautta. Ilmasta katsoen laituri olisi erehdyttävästi muistuttanut viinirypäleterttua.

Satamassa meidät otettiin vastaan kookkaan grillattavan pihvin ja perunasalaatin kanssa, nam!

Kluntarna olikin tuttu satama ja kuvattu jo edellisenä kesältä, hieno luonnonkaunis saari jossa on paljon nähtävää ja joka kannattaa kyllä kävellä ympäri.

13.7. suuntana Töreä Gårdsviken (65°46',00N 22°45',10E). Kannatti harjoitella, jo aamun kipparikokoukseen mennessä oli Aavan kippari arvioinut tulevaksi upean spinaakkeripäivän. Yhteislähtö oli sovittu tapahtuvaksi Sikhällanin ja Björkskäretin välistä ja siellä vasta oli määrä nostaa purjeet. Ajoimme tiiviinä eskaaderina salmesta kallioniemen ympäri, paikallinen media tallensi saattueen tiedostoon kalliolta käsin. Varustaja Riitta pinnasi ja kippari Pekka viritteli spinnua. Loistava lähtö, iso ylös ja keula myötäiseen ja saman tien spinaakkeri joka aukesi kauniisti kaikkien takana tulevien katseltavaksi! Takana alkoi useammalla kannella näkyä ripeää toimintaa ja niin pullistui pallokas toisensa jälkeen takanamme ja saimme seuraa hiljalleen meitä tavoittavista venekunnista. Leda ja Omppu tavoittivat meidät ensiksi.

*Saatoimme ajaa koko päivän punakirjavassa juhlavarustuksessa.
Sää oli vaihteleva koko päivän ja tuulta oli mukavasti.*

Olimme tulossa klo16 aikaan Brändavagrenin saaren länsipuolelle, siinä piti ottaa spinnu alas, kun iski hetkellinen paniikki: rivakka tuuli vei meitä reipasta vauhtia ja takaa styrpuurista lähestyi sumuseinä – olisi oikeastaan pitänyt samaan aikaan ottaa esille sumutorvi, laskea spinaakkeri, nostaa piihin, käynnistää moottori ja ottaa ankkuri valmiiksi. Kaikki tapahtui niin nopeasti, että mitään pahaa ei ehtinyt tapahtua. Outo ilmiö; kova tuuli ja hernerokkasumu samaan aikaan, sehän kesti vain hetken ja meni takaa ohi, saimme pallokkaan alas ja genuan ulos. Loppu meni rauhallisesti, perillä oltiin hyvissä ajoin ja hyvissä voimin 25,5 mpk jälkeen, perä taas ankkuriin ja keula edellistä selvästi tilavampaan laituriin.

Satamassa tervetuliaisiksi tarjottiin savustettuja ahvenia ja ohutta ruotsalaista leipää. Ensin oli miesten ja sitten naisten saunavuorot ja lopuksi ompu ja luumut.

Töreå Gårdsviken (65°46',00N 22°45',10E)

Kohti Kalixin Båtskärsnäsiä (65°47',15N 23°25',70E) jatkettiin 14.7. mojavassa tuulessa kryssiosuudelle. Edellisen menestyksellisen päivän huumassa kipparimme uhkui kilpailuhenkeä ja paitahihassillaan sadetta uhmaten piiskasi Aavan hurjaan nousukulmaan - miten se kulkikin niin hyvin! Hyvä lähtö ja alkupyräys oli tarpeen, sillä edessä oli pitkä rankka päivä. Pikkuhiljaa kaikki nopeammat veneet olivat menneet edellemme ja saimme nauttia toistemme seurasta kaikessa rauhassa kunnes sää alkoi kehittyä. Menin pukemaan sadeasua ylleni kun miina jo heti hälytettiin pintaan. (65°38',89N 23°15',53E) Näytti selvälle, että oletettavaa sään kehitystä emme enää jää odottelemaan vaan on toimittava ripeästi ja määrätietoisesti – valjaat kiinni veneeseen! Kone käyntiin - genua rullalle - nokka tuuleen – iso alas – rouva sitlooraan – genuaa ulos – ja styyran halssilla keula kuohuen kohti Kalixia. Loki näytti tasaisesti 7-8 solmua ja kun aaltokin oli sopivasti myötäilevä, ei menossa ollut moittimista, pienen miinuksen teki melko rankka sade joka piiskasi aallokkoa matalammaksi. Edellämme menneet isot veneet olivat joutuneet ukkoseen ja mitanneet 17m/s tuulta pahimmillaan. Perille saavuimme 28,3 mpk taipaleelta tyynessä sateisessa säässä noin 17:30. Meidät ohjattiin laiturissa suojaiselle aisapaikalle ja Båtskärsnäsissä, isoilla oli perä ankkurissa. Juhlateltassa oli elävää merimieshenkistä musiikkia, pikku purtavaa ja palanpainiketta oli kaupan.

15.7. oli kaupunkiretki Bussikyydillä Kalixiin. Nuori Suomesta muuttanut kirkkoherra esitteli vanhan kirkon ja kertoi mielenkiintoisella tavalla rakennuksen ja seurakunnan historiaa, sujuvasti kahdella kielellä. Me ja muutamat muut meistä keksivät nauttia hotelliaamiainen – se oli aika kätevää! Kierreltiin kauppoja ja aikaa oli kyllä siihen riittävästi. Paluu satamaan tapahtui sitten samalla linja-autolla kuin millä oli mentykin. Illalla tuuli yltyi hurjaksi ja isojen veneiden peräankkurit alkoivat pettää. Miehistä saimme pidetyksi alukset irti laiturista kunnes meripe-
lastajat saivat yksi ankkuri kerrallaan siirretyksi riittävän kauas ylös tuuleen, että pitoa alkoi löytyä.

16.7. Klo 10.00 lähdettiin purjeilla tietysti Kotisuomea ja Torniota kohti. Isot veneet joutuivat kiertämään ulkokautta mutta me pienet saatoimme mennä sillan alta, piti vähän kryssiä mutta siihen on kyllä reilusti tilaa. Siitä huolimatta se on jotenkin juhlava tapahtuma tuo sillan alitus. Eskaaderin motoristit saivat saman aikaan sillalle, he ajoivat sisäreitin pienemmän aallokon vuoksi ja jostain syystä olivat tänä päivänä lähteneet meidän jälkeemme. Alituksen jälkeen näimme isojen ja nopeiden letkan kiiruhtavan edellemme siellä missä reittimme kohtaisivat. Nopeita – mutta olihan niillä ollut avoimet paremmat tuuletkin.

Tornion, Letto (65°45',89N 24°13',68E) Tornion satama oli juuri valmistunut, se oli hieno ja tilava. Aallonmurtajan, sisällä on runsaasti aisapaikkoja.

Vielä on matkaa Tornioon (27,4 mpk) ja matka taittuu herkällä otteella. Tuuli vaihteli mukavan ja heikon välillä ja illaksi hiljeni aika lailla. Mustaparta oopperan esitys odotti Leton satamassa ja oli käynnistettävä moottori, siten ehdimme ajoissa.

Porukka kerääntyi kasaan nauttimaan taivaallista lohikeittoa, oopperaa ja saunaa. Ja jos ei torniolaiset osaa keittää lohisoppaa niin sitten ei kukaan, soppa ja rieska maistuivat todella hyviltä ja tietysti sauna oli lämmin.

Mikä oli oopperaa kuunnellessa upeassa ilta-auringossa kun Zenan kippari Olli oli parin sateisen päivän jälkeen luvannut, että Suomessa paistaa aurinko.

Seuraavana aamuna 17.7. tyynessä säässä lähdettiin klo 10.00 letkassa ajamaan Kemin väylälle. Tunnin ajamisen jälkeen alkoi osaa miehistöstä kiusata tappavan tasainen dieselin papatus ja miltei olemattoman toverillisen keskustelun jälkeen lähes yksimielisellä päätöksellä päätettiin sammuttaa moottorin ja nauttia auringosta, virvokkeesta ja hiljaisuudesta. Tunnin jatkui tyven ja vain ajoittain, kuin itsekseen mietiskellen, puoliääneen lausutut ajatukset moottorin käynnistämisestä rikkoivat ulapan hiljaisuuden.

Meripelastajien turva-alus, joka turvasi matkaamme koko eskaaderin ajan, ei sekään malttanut jäädä auringonpalvontaamme valvomaan vaan siirtyi kohteliaasti hiljaisella nopeudella ohitsemme suorinta reittiä Kemiin.

Hiljalleen tuuli heräsi ja vene alkoi selvästi liikkua. Tuulen suunta oli oikea ja taas päästiin virittelemään spinnua. Kyllä kannatti jäädä tuulta odottelemaan! Mentiin melko leppoisaa kyytiä, nyt jo hieman kokeneelle spinaakkerimiehistölle ja sopivasti napakkaa tuulta siinä sataman edustalla. Kemin edustan pienet saaret, Korkiakari, Patokari ja Pieni Valkiakari käänsivät tuulta vielä juuri sopivasti väylän mutkitellessa niiden lomassa, että saatoimme ajaa samalla halssilla koko ajan. Saimme aisapaikan, vaikka vieraspaikat ovatkin peräpoijupaikkoja, ja kiinnityimme laituriin klo 14.00.

Satamassa on pursiseuran kuppila, hyvin toimivat pesutilat ynnä muut. Tällä kertaa terassilla oli iloksemme yhteislauluilta kolmihenkinen soittoporukan vauhdittamana.

18.7. klo 9.45 nostettiin purjeet mutta autettiin koneella, että pysyttiin porukassa. Siinä oli semmoinen mukava rouhea tunnelma, paljon veneitä lähekkäin, maininkia mereltä, Ajoksen satama ja joutuista vauhti, rullasi kuin countrymusa. Ajettiin ulos mailin verran ja sammutettiin sitten kone. Tuuli nousi ja puhalsi jo 10 m/s voimalla ja meno oli yhtä juhlaa, loki näytti parhaimmillaan 8,8 s ja tasainen matkavauhti oli 6-7s – ja se on Aavalla hyvin ja paljon. Perillä Röytässä oltiin 16.30. Tarjolla oli lohisoppa ruisleipä tai rieska, saunaa ja sanomalehteä; (Kaleva).

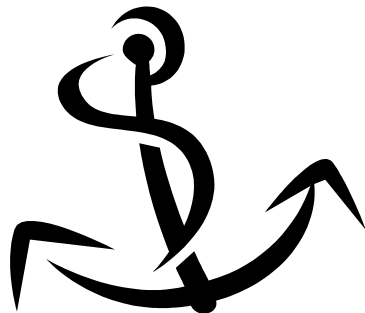

Illalla pistettiin jalalla koreasti tunnelmallisessa rantavajassa; ja meillä kaikilla oli nii-in muuukaaa vaaa oi jospa oisit ollut muukaanaa.

19.7. Röytästä lähdettiin totuttuun tapaan klo 10.00 sisäreitille. Virpiniemi ohitettiin spinaakkerilla ja kellon selällä mentiin taas hippulat vinkuen. Kippari olisi ehdottomasti halunnut ajaa ihan täysin purjein Suenväylästä mutta miehistönsä hyvin tuntien, ei vakavasti edes ehdottanut sen laatuista hurjastelua vielä tälle kaudelle.

Onnellisena upeasta reissusta pinnasimme Aavan Oulun työväen pursiseuran laituriin 100-vuotissynttär juhliin ja eskaaderin päättäjäisiin.

Teksti ja kuvat, Pekka Elomaa

sailingteamoulu

Jyri Kotilainen, OPS Junioripäällikkö:

Sailing Team Oulu kasvaa

Vuonna 2007 aloitettu neljän Oulun aktiivisimman purjehdusseuran yhteinen juniorityö tuottaa jo hedelmää. Mukana STO:ssa ovat Oulun Purjehdusseuran lisäksi Oulun Merenkävijät, Oulun Työväen Pursiseura ja Haukiputaan Pursiseura.

Sailing Team Oululle myönnettiin jo vuonna 2010 Nuori Suomi -järjestön Sinettiseura-merkki laadukkaasta juniorityöstä. Yhteenliittymämme on koko Suomen mittakaavassa harvinainen esimerkki seurojen yhteistyöstä. Voimien yhdistäminen mahdollistaa moninkertaisen aktiivien määrän verrattuna erikseen toimimiseen. Kuvaavaa on, että STO:n ohjausryhmässä on vuonna 2013 yhdeksän jäsentä. Ohjausryhmän puheenjohtajana toimii OPS:n junioripäällikkö Jyri Kotilainen. Yhteenliittymä vähentää myös emoseurojen kirjanpitoa, sillä yksi seura vuorollaan on kansliavuorossa ja hoitaa kaiken rahaliikenteen.

Pari viimeistä purjehduskautta on alkanut näyttää mitä tapahtuu kun seurojen junioripäälliköt ja muut aktiivit puhaltavat yhteen hiileen, vaikka välillä hiukan eri suunnistakin.

Purjehtijamäärä on tasaisesti kasvanut. Kausi 2012 oli Sailing Team Oulun ennätysvuosi. Purjehtijoita oli kaiken kaikkiaan 60 lasta. Valmennusryhmässä purjehti yhteensä 37 lasta. Alkeiskurssin kävi lisäksi 33 lasta, joista 11 jatkoi loppukesän valmennusryhmässä.

Valmentajiksi oli palkattuna kesätöihin 11 nuorta. Päävalmentajana toimi jo kolmatta vuotta Oulun Merenkävijöiden Laura Santala.

Innokkaita purjehtijoita on kaikissa ikäluokissa, joten STO:n tulevaisuus näyttää erittäin valoisalta! Sailing Team Oululla on omat nettisivut www.sailingteamoulu.com

Aktiivinen leirikesä 2012

STO järjesti viime kesänä kaksi leiriä. Suomen Purjehdus ja Veneilyn kanssa yhdessä järjestettiin Pohjoisen alueen alueleiri, jolle osallistui 18 purjehtijaa.

Ennen Optimistijollien SM-kisoja järjestettiin Optimistikilpapurjehtijoille suunnattu leiri Gulf of Bothnia Clinic, jonka valmentajaksi oli kutsuttu Hollannin Optimistijollamaajoukkueen valmentaja Pim Stumpel. Pim toimi myös joukkueemme kisa-valmentajana SM-kisoissa Espoossa.

STO:n purjehtijat osallistuivat aktiivisesti myös muualla Suomessa järjestetyille valmennusleireille.

Kilpailutoiminta on vireää kaikilla tasoilla

Optimistijollaliitto jakaa kilpailut kolmeen kategoriaan: Haastajasarjaan, Kadettisarjaan ja Rankingsarjaan. STO:n purjehtijat kilpailivat kaikilla tasoilla. Rankingsarjaan otti osaa kaikkiaan viisi STO:n purjehtijaa ja Kadettisarjan 25 parhaan joukossa oli peräti neljä STO:n purjehtijaa.

Kello Openin Haastajasarjan osallistujat Laura Santalan huomassa

Haastajasarjan kilpailuihin osallistuivat kaikkein nuorimmat, alkeiskurssin samana kesänä käyneet purjehtijat. Haastajasarjan kilpailut purjehditaan yksinkertaistetuilla säännöillä. Kilpailuissa on aina mukana kisaaluotsi joka tarvittaessa neuvoo purjehtijoita.

Oulun Purjehdusseuran juniorit STO:n seurojen menestyneimpiä kilpailijoita

Sailing Team Oulun purjehtijoista parhaita kilpailumenestystä ovat niittäneet Oulun Purjehdusseuran juuri 15 vuotta täyttänyt Selma Valjus, joka kaudella 2013 purjehtii viimeistä kauttaan Optimistijollalla, sekä toinen tuttu OPS:läinen, tänä vuonna vielä optimistijollien 12-vuotiaiden sarjassa purjehtiva Lili Kotilainen.

Molemmat tytöt ovat jo useana vuonna osallistuneet Optimistijollien ranking-sarjan kaikkiin osakilpailuihin. Selma oli vuoden 2012 rankingsarjan lopputuloksissa 3. paras tyttö (18. sija) ja Lili sijoittui 12-vuotiaiden sarjan kuudenneksi (2. paras tyttö, 26. sija)

Myös SM-kisamenestystä on tullut. Lili Kotilainen oli viime kesän SM-kisoissa 12-vuotiaiden sarjassa viides. (1. tyttö)

Lili otti viime kaudella myös voiton Optimistijollien alemmasta kilpailusarjasta eli Kadettisarjasta. Kadettisarjaan otti osaa 138 purjehtijaa. Perinteitä voittoon on jo, sillä OPS:n Selma Valjus voitti kadettisarjan edellisenä vuonna!

Sekä Selma että Lili ovat myös kokeneita arvokisojen kävijöitä. Viime kesänä PM-kisat pidettiin Pärnussa Etelä-Virossa. Selma osallistui kolmatta kertaa PM-kisoihin ja Lilikin oli jo toista kertaa mukana 20-henkisessä maajoukkueessa. Kelit olivat haastavia, mutta tytöt sijoittuivat hienosti. Selma oli lopputuloksissa 16. (joukkueen 2.) ja Lili 22. (joukkueen 5.)
Tyttöjen yhteinen raportti PM-kisoista on alempana.

Winter Tour 2013

Aktiivisimmat kilpapurjehtijamme ovat osallistuneet talviaikanakin leireihin ja kilpailuihin ulkomailla. Lili Kotilainen otti tammikuussa osaa

Trofeo Marcello Campobasso –kilpailuun Napolissa. Selma Valjuksen talvikiertueeseen ovat puolestaan kuuluneet regatat Espanjan Palamósissa ja Torreviejassa. Pääsiäisenä Selma osallistuu Italian Garda-järvellä järjestettävään Lago di Garda Optimist Meetingiin.

Jollapurjehtijoiden kausi 2013

Purjehduskausi 2013 käynnistyy perinteisesti Johteenpookissa jollien pesutalkoilla 2.5.

Ensimmäinen STO:n kilpailu, perinteinen Lipunostopurjehdus eli RommakkoRace järjestetään Rommakonselällä samanaikaisesti OPS:n ja OM:n yhteisen lipunnostotilaisuuden ja veneilijöiden kevättorin kanssa 4.5.

Alkeiskurssit

Kesäkuun alussa järjestetään kaksi 9-12 –vuotiaille suunnattua alkeiskurssia. Kurssit järjestetään tänä vuonna kahden viikon mittaisina aamu- ja iltapäiväkursseina.

Kursseista saa lisätietoa ja niille voi ilmoittautua STO:n nettisivun lomakkeella.
www.sailingteamoulu.com

Valmennusryhmät

Valmennusryhmät aloittavat toukokuun alussa. Harjoitukset pidetään kouluaikoina kolme kertaa viikossa, aluksi Johteenpookissa. Kesäloma-aikana harjoituksia on neljästi viikossa. Tukikohtana on todennäköisesti silloin edellisvuosien tapaan Kellon Kiviniemi.

Uusi harrastajaryhmä

Kaudelle 2013 perustetaan myös uusi ryhmä, Harrastajapurjehtijat. Tavoitteena on saada pidettyä purjehdusharrastuksen parissa myös ne jollapurjehtijat jotka eivät halua osallistua purjehduskilpailuihin. Ryhmälle nimetään oma vastuuvälmentaja, joka laatii ryhmälle pelisäännöt ja ohjelman yhdessä purjehtijoiden kanssa.

Kuvia sailingteamoulu

TAPAHTUMISTA

Alkeiskurssi kaatoharjoituksissa

Lili Kotilainen FIN-857 tu-
lossa alamerkille Optarien
SM-kilpailuissa

Pohjoisen alueen alueleirin
osallistujat 2012

Lili Kotilainen ja
Selma Valjus Karsin-
takisoissa Kruunuvuo-
renselällä

STO järjesti Toppilan-
satama Race-kilpailun
Oulun Meripäivien
aikaan

Toppilansatama Racen pal-
kinnot jakoi Mikaela Wulff

Yli kaksisataa lasta osallistui Optimistijollien PM-kisoihin

Selma Valjus
kantoi Suomen
lippua Optarien
PM-kisojen ava-
jaisissa

Tyttöjen joukkue palaverissa

Tytöt edustusasuisaan PM-kisoissa Pärnussa

Matkaraportti: Lili ja Selma PM-kisoissa

Lili Kotilainen aloittaa:

Purjehduskesä alkoi harjoituksilla Oulussa OPS:n ja OM:n omassa rannassa, Johteenpookissa. Treenasin noin yhden kerran ja sitten pakkasimme jollan jo katolle ja lähdimme ajamaan kohti Etelä-Suomea. Siellä pidettiin BS:n leiri, joka kesti viikon. Seuraavalla viikolla oli treenejä Oulussa normaaliin tapaan. Viikon päätteeksi oli BS:llä karsintakilpailu 1. Kesällä oli joka viikko harjoituksia ja viikkojen päätteeksi oli yleensä kisat jossain päin Etelä-Suomea. Yleensä kisat pidettiin Helsingissä.

Selma Valjus jatkaa:

PM-kisat järjestettiin tällä kertaa Etelä-Eestissä, Pärnun kylpyläkaupungissa. Ennen kisapaikalle pääsyä oli EPS:llä leiri, joka kesti kaksi päivää. Leirillä harjoittelimme hyvässä säässä kisavalmisteluja, luimme kilpailukutsun, kertasimme sääntöjä ja saimme edustusvaatteet. Ne eivät aluksi miellyttäneet kaikkia, mutta pienen tuunaamisen jälkeen pelastusliivitkin olivat hyvät.

Lili täydentää: PM-kisoja ennen oli EPS:n leiri. Se alkoi lauantaina ja loppui maanantai-iltana. Pakkasimme jollat isoon traileriin. Jollia oli yhteensä 40.

Selma muistelee: Seuraava päivä käytettiin matkustamiseen ja leirin perustamiseen. Perillä purimme veneet kärryiltä valmiiksi seuraavaa päivää varten ja kävimme hotellilla. Illalla menimme tutustumaan paikalliseen pizzeriaan Sirren kanssa (ja Emmen, jonka kanssa asuttiin samassa hotellihuoneessa).

Harjoituskilpailupäivä

Selma kertoo: Ennen kisoja oli siis yksi harjoituspäivä. Päivä oli kovatuulinen, mutta menimme kuitenkin vesille treenaamaan ja tutustumaan kisa-alueeseen. Seuraava päivä oli omistettu harjoituskilpailulle, jota ei lasketa tuloksiin, mutta toimii muuten kuin oikeakin startti. Saimme purjehtia edellispäivän kovan tuulen jälkiaalloissa ja kevyehkössä tuulella. Kun kyseessä oli harjoituskilpailu, ei asioita otettu niin vakavasti ja kisa meni pelleilyksi, ainakin tuli purjehdusta. Rannassa meitä odotti mittaukset ja purjehdusohjeiden läpi-

käynti. Kun päivän työt oli tehty kävimme syömässä Hokkien kanssa.

Lili jatkaa: Harjoituskisoissa oli tarkoitus olla niin kuin oikeassa kisassa. Lähtö kaikkien kanssa ei sujunut hyvin, sillä kaikki olivat yli. Tuli monta takaisinkutsua ennen kuin saimme edes yhden lähdön ajettua. Toden näköisesti kaikki oli vieläkin yhä yli, mutta lautakunta lähetti meidät silti. Emme purjehtineet edes maaliin. Se tuottaa joidenkin mukaan huonoa onnea seuraavan päivän kisoihin. Lähdimme rantaan. Illalla kävin syömässä perheeni kanssa.

1. kilpailupäivä

Selma aloittaa: Ensimmäisenä kisa-aamuna kävimme aamulenkin jälkeen purjehdusohjeet vielä kerran läpi. Sen jälkeen pidettiin ryhmäkohtaiset palaverit ja tsekattiin veneet. Lähdimme vesille hyvissä ajoin. Saimme purjehtia melko reippaassa tuulella. Ennen kisaä tarkistimme rata-alueen ja trimmit. Fiilis oli hyvä ja keli sopi minulle. Kaksi ensimmäistä lähtöä eivät kuitenkaan menneet erityisesti purjehtijoiden määrään suhteutettuna. Viimeisessä lähdössä onnistuin saamaan heti startissa vapaat tuulet, joka johti heti kymmenen sijaa parempaan tulokseen, kevenevässä tuulella. Päivä meni ihan hyvin, parhaaksi tulokseksi jäi 7. Illalla oli avausseremonia ja minä sain luvan toimia Suomen joukkueen virallisena lipunkantajana.

Lili jatkaa: Ensimmäisenä kisapäivänä oli aika reipas tuuli. Kävimme aamulenkin ennen vesille lähtöä. Sen jälkeen oli vielä viimeisen kerran purjehdusohjeiden läpikäynti ja sitten olikin jo aika lähteä vesille. Vesillä tutustuimme rata-alueeseen ja korjasimme trimmit kuntoon mikäli oli tarvetta. Ensimmäisessä lähdössä en saanut hirveän hyvää starttia joten olin maalissa 19. Seuraavassa lähdössä sain ihan ok startin, mutta sitä olisi silti voinut parantaa. Toisessa lähdössä olin siis toinen joka jäi parhaaksi startiksi sinä päivänä, sillä olin kolmannessa lähdössä 12. Ensimmäinen kisapäivä sujui minun kohdaltani ihan hyvin. Illalla oli avausseremonia, jossa marssittiin ympäri Pärnun keskustaa.

2. kilpailupäivä

Lili muistelee: Toisena kisapäivänä oli luvassa

hyvin heikkotuulinen sekä kuuma että rento päivä. Minulla oli iloinen ja rento tunne vaikka minua tietenkin jännitti. Vesillä piti olla hyvin juotavaa, sillä oli niin kuuma. Kun olimme rata-alueella tarkastelimme tuulta sekä rataa, mutta se ei onnistunut, koska tuulta ei ollut tarpeeksi. AP nostettiin ylös. Välillä lähtöyrityksiä otettiin, mutta niistä ei tullut mitään. Pojat kuitenkin pääsivät tuuleen ja saivat ajettua yhden lähdön. Pian meidät lähetettiin rantaan ja pojat jäivät purjehtimaan lähdön loppuun. Rannassa odottelimme lisäviestejä ja pian tuuli loppui jo ihan kokonaan. AP-A nostettiin ylös. Oli niin kuuma, että kaikki lähtivät uimarannalle.

Selma jatkaa: Toisena päivänä kaikki tulivat rantaan rennoissa fiilikissä. Kevyestä tuulesta johtuen meitä ei lähetetty heti vesille. Kun olimme odottaneet aikamme, AP-lippu otettiin alas ja lähdimme vesille, yhä kevyeen tuuleen. Yritimme valmentajien käskystä tsekata rata-alueita ja tehdä lähtö-valmisteluja, mutta siinä tuulella ei vain voinut purjehtia joten keskityimme keskustelemaan ”purjehdusolosuhteista”. Välillä tuuli vähän puhalteli ja lähtöyrityksiä otettiin, minulla meni hyvin, ja pojat saivatkin yhden startin ajettua. Tytöillä saldo jäi nolnaan, kun meidät lähetettiin rantaan odottamaan lisäviestejä. Rannassa kaikkien keskittyminen oli jo tiessään kun ilmoitettiin, että tänään ei enää purjehdita. Siitä seurasi ”äkkiä rannalle” -huudot ja pian kaikki olivatkin jo uimassa.

Joukkuepurjehduspäivä:

Lili: Neljäntenä päivänä Pärnussa oli joukkuepurjehdusta. Suomen joukkueesta joukkuepurjehdus joukkueeseen oli valittu: Sirre (HSS), Emmi (ESF), Vaije (HSS), Catharina (NJK) ja Veera (EMK). Tytöillä meni hyvin. He selviytyivät palkintosijoille ja olivat kolmesta ylämpiä. He voittivat kultaa, 3-0 finaali Tanskaa vastaan. Suomen pojilla ei mennyt niin hyvin ja hävisivät pronssifinaalissa 0-2 Virolle. Illalla juhlimme Suomi-illan merkeissä.

3. kilpailupäivä

Lili: Seuraavana päivänä oli viimeinen kisapäivä. Tuuli oli sellaista keskituulta. Aamulla oli taas lenkki, jonka jälkeen lähdimme vesille. Ensimmäisessä lähdössä sain surkean lähdön ja olin sen johdosta maalissa vasta 23. Toisessa lähdössä ryhdistäydyin ja päätin olla parempi kuin viime lähdössä. Selvisin radasta kahdeksan sijaa paremmin. Olin siis 15. Kolmannessa lähdössä taas ajattelin, että on pakko olla kymmenen parhaan joukossa. Tulin onneksi maaliin kahdeksantena. Kun päivän kisat

olivat ajettu lähdimme purjehtimaan kohti rantaa. Rannassa pakkasimme jollat ja lähdimme ajamaan kohti laivaa. Ennen tätä kävin kuitenkin tsekkaamassa tulokset ja sieltä selvisi monesko olin. Olin 23. Ja kuudes suomalainen. Viime vuoden PM-kisoissa Tanskassa olin 64. Parannusta on tullut!

Selma: Minulla oli selvä suunnitelma, mitä teen. Sain hyvän startin ja pääsin vapaissa tuulissa hyvin oikealle. Pidin keskittymisen hyvin kassassa ja nousin viimeisellä kryssillä vielä pari sijaa ja olin maalissa 4. Toinen startti ei mennyt ihan niin hyvin. Startissa en ollut varma olinko yli vai en ja keskittymiseni herpaantui ja olin hetkessä pudonnut pois kisasta. Loppukin meni ihan hirveän huonosti. Kolmannessa lähdössä kokosin itseni ja suljin kaiken muun pois. Startti oli hyvä: olin ylämerkillä siinä viiden kieppeillä ja sain pidettyä paikasta kiinni lenssillä. Viimeinen kryssi oli todellista jännitysnäytelmää, tuuli oli sellaista 2-3 m/s ja veneessä piti liikkua todella varovaisesti ja rauhallisesti. Onneksi pystyin keskittymään loppuun asti ja nousin toiseksi!

Tyttöjen yhteenveto PM-kisoista

Selma: PM-kisat olivat onnistunut kokonaisuus minun osaltani, tietenkin parantamisenkin varaa jäi. Olin tuloksissa 16. ja suomalaisista 2. Minulla oli hauskaa, tutustuin lähemmin moniin purjehtijoihin ja opin lisää purjehduksesta.

Lili: Kisat sujuivat hyvin ja iloisin mielin. Tietenkin kokemusta tuli. Tutustuin moniin uusiin kasvoihin ja valmentajiin. Ensi vuonna uudelleen ellei mennä EM:iin :)

Vesiliikuntakeskus ja 300 veneen pienvenesatama toteutetaan Toppilansalmeen - Veneilyseurat operaattoreiksi

Jyri Kotilainen:

Toppilansalmen suulle mantereen puolelle on tehty asemakaavakaavaluonnos uudesta merellisestä asuinalueesta, Ranta-Toppilasta. Asemakaavassa osoitetaan Toppilansalmen rannalle paikka Vesiliikuntakeskukseksi, n. 300 venepaikan pienvenesatamalle ja satamaa palveleville toiminnoille.

Vesiliikuntakeskukseksi varataan alue joka on tällä hetkellä Oulun ja Kainuun Pelastuslaitoksen käytössä ja toimii öljyntorjuntatukikohtana. Tarkoitus on että alueella valmiina olevat rakennukset siirtyvät vesiliikuntakeskuksen käyttöön. Alueelle kaavoitetaan rakennusoikeutta yli 3000 kem² esim. vesiliikuntakeskuksen päärakennusta ja venehalleja varten.

Oulun Purjehdusseura teki yhdessä Oulun Merenkävijöiden ja Oulun Työväen Pursiseuran kanssa Oulun kaupungille esityksen vesiliikuntakeskuksen toteuttamisesta ja sen toiminnan järjestämisestä sekä pienvenesatamassa laituritoimintojen toteuttamisesta ja operoimisesta. Kilpaileva hakeutus oli kaupallisten toimijoiden tekemä. Yhdyskuntalautakunta piti veneilyseurojen kokemusta ja näyttöjä pienvene- ja purjehdussatamien toteuttamisesta ja ylläpitämisestä Oulussa vahvempana. Lautakunta päättikin maaliskuun kokouksessaan tehdä tälle seurojen yhteenliittymälle suunnitellun varauksen tulevan vesiliikuntakeskuksen ja pienvenesataman alueelle.

Seuraavaksi asemakaava hiotaan loppuun

yhteenliittymämme ja Oulun Asemakaavoituksen kanssa ja laaditaan tontinkäyttösuunnitelma. Myöhemmin on vuorossa kaupungin ja seurojen välinen toteuttamissopimus ja tontinluovutus.

Vesiliikuntakeskuksen toteutumisaikataulu on sidottu asuinalueen toteutusaikatauluun. Kaupunki nimittäin vastaa asuinalueen rantabulevardin ja sataman maallaturien toteutuksesta. Veneilyseurojen vastuulle jää kellovien laiturirakenteiden toteuttaminen. Tarkoitus on edetä hankkeessa tulo-rahoituksella askel kerrallaan. Vesiliikuntakeskuksen investoinnit ja toimintamenot aiotaan kattaa laituripaikkojen vuokraus- ja myyntitoiminnalla.

Toiminnan käynnistäminen alueella ei vaadi lainkaan investointeja. Ilouutinen jollapurjehtijoiden kannalta on se, että tulevan vesiliikuntakeskuksen alueella on jo nyt riittävät luiska- ja laiturirakenteet jollapurjehdustoiminnan aloittamista varten. Junioripurjehtijoiden tavoitteena olikin käynnistää vesiliikuntakeskuksen toiminta alueella jo tänä keväänä. Valitettavasti neuvottelut Pelastuslaitoksen kanssa alueen yhteiskäytöstä tänä kesänä eivät tuottaneet tulosta.

Junioripurjehtijat pääsevät kyllä lupauksen mukaan alueelle vierailemaan muutaman kerran kesässä, mutta alkeiskurssi- ja valmennustoiminnan siirtäminen kokonaan Toppilansalmeen ei vielä tulevalla kaudella onnistu.

Kaavaluonnos ja Pelastuslaitoksen alue nykyasussaan.

* . AG03 *

Väriä maailmaan

Sanomalehtipaino

- Tabloid-kokoiset sanomalehdet jopa 32-sivuisina
- Postitus- ja jakelupalvelut

Arkipaino

- Korkealaatuiset esitteet, julisteet, toimintakertomukset, kirjat, tuotekuvastot, kartat...

Digipaino

- Pienet painosmäärät nopeasti, edullisesti ja vaivattomasti
- Käyntikortit, kutsut, käsiohjelmat

Joutsen Median Painotalo Oy
PL 52 (Lekatie 4)
90101 OULU
www.joutsenmedianpainotalo.fi

etunimi.sukunimi@joutsenmedia.fi

Toimitusjohtaja
Matti Kontio
044-7370312

JOUTSEN MEDIAN
PAINOTALO

Myyntipäällikkö
Jukka Ollikainen
044-7370213

Myynti-insinööri
Ilkka Wunsch
044-7370219

Myyntifaktori
Arto Tolonen
044-7370214